

Γιαγιούλα, λάδι ο δρόμος σου, λάδι ή δεμοσιά σου
και 'ς τή δεξιά παράδεισο νά πέση ή πλευρά σου
Πελοπν. ("Αρν.)

γιαγκάσης επίθ. Πελοπν. (Τρίκκ.) γιαγκάσ'ς Θεσσ. (Πήλ.) γιαγκάης Πόντ. (Τραπ.) γιαγκάζης 'Ιων. (Βουρλ.) Θηλ. γιαγκάζαινα Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ του Τουρκ. *y a n g a k* = φλύαρος, άκαιρολόγος.

1) Αὐτός ο ὅποιος φωνάζει ὑπερβολικά, ὁ θορυβοποιὸς Πόντ. (Τραπ.) 2) Δύστροπος, φίλερις Θεσσ. (Πήλ.) Πελοπν. (Τρίκκ.) 3) 'Ο ἀρεσκόμενος νά πειράζῃ, νά ἐνοχλῇ τοὺς ἄλλους 'Ιων. (Βουρλ.) Πελοπν. (Τρίκκ.) β) Ραδιοῦργος 'Ιων. (Βουρλ.)

γιαγκάσικα ἐπίρρ. ἐνιαχ. γιαγκάσ'κα Θεσσ. (Πήλ.)
'Εκ του ἐπιθ. *γ ι α γ κ α σ ι κ ο ς*.
Μέ βίαν: Μ' του πῆρι γιαγκάσ'κα.

γιαγκάσικος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιαγκάσ'κους Θεσσ. (Πήλ.)
γιαγάζ'κους Στερελλ. (Εὐρυταν.) Οὐδ. γιαγκάζ'κον Πόντ.
(Τραπ.)

'Εκ του ἐπιθ. *γ ι α γ κ α σ η ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ι κ ο ς.

Γ ι α γ κ α σ η ς 1, τὸ ὅπ. βλ., Πόντ. (Τραπ.): Γιαγκάζ'κον ἐν' τὸ μωρό σ'. 2) *Γ ι α γ κ α σ η ς* 2 Θεσσ. (Πήλ.) Στερελλ. (Εὐρυταν.): Πουλὸν γιαγκάσ'κους αὐτὸς ἢ γιὸς σ' Πήλ. Γιαγάζ'κον π'δί! Εὐρυταν.

γιαγκασλάεμα τό, ἀμαρτ. γιαγκαζλάεμαν Πόντ.
(Κρώμν. Τραπ.)

'Εκ του ρ. *γ ι α γ κ α σ λ α ε ὺ ω*.
Μέγας θόρυβος ἀπὸ πολλὰς φωνάς.

γιαγκασλαεύω ἀμαρτ. γιαγκαζλαεύω Πόντ. (Κρώμν. Τραπ.)

'Εκ του ἐπιθ. *γ ι α γ κ α σ η ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-λ α ε ὺ ω, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Α. Α. Παπαδόπ., Λεξ. Ποντ.
διαλ. Πβ. *γ ι α γ λ α ε ὺ ω*, *γ ι α ν λ α ε ὺ ω*.

Φωνάζω πολὺ δυνατὰ, κραυγάζω, προξενῶ μέγαν θόρυβον
διὰ τῶν φωνῶν μου ἐνθ' ἄν.: Τὸ μωρό μ' γιαγκαζλαεύ'.

γιαγκι τό, ἀμαρτ. γιαγι Σάμ.

'Εκ του Τουρκ. *y a y g i* = ὅ,τιδήποτε ἀπλώνομεν εἰς
τὸ ἔδαφος.

Χαλὶ ἀπὸ ἔρικα προβάτου.

γιαγκιλί ἐπίρρ. ἀμαρτ. γιαγκιλίς "Ηπ. (Πάργ.)

'Εκ του Τουρκ. *y a n i l m a* = σφάλμα, λάθος.

Κατὰ λάθος, ἀσυναισθήτως.

γιαγκιλντίζω Θράκ. (Χατζηγ.) Μεγίστ. γιαγιλντίν-
νον Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγιλτου Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγκιλντίν-
νον Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγιλτου Λυκ. (Λιβύσσ.).

'Εκ του Τουρκ. *y a n i l m a k* = κάμνω λάθος.

Κάμνω λάθος, ὑποπίπτω εἰς λάθος ἐνθ' ἄν. Συνών. λ α-
θ ε ὺ ω, π έ φ τ ω έ ξ ω.

γιαγκίνι τό, Βιθυν. (Κουβούκλ.) Εὐβ. (Κάρυστ.) 'Ιων.
(Βουρλ. Κάτω Παναγ. Κρήν. Πέργαμ. Σμύρν.) Κάσ. Πε-
λοπν. (Στεμν. κ.ά.) Προπ. (Μαρμαρ.) — Κ. Παλαμ. Καημοὶ
λιμνοθάλ., 12 Σ. Σκίπ. εἰς Ν. 'Εστ. 17(1935), 228 γιαγκίν' "Ηπ.
(Ζαγόρ. Πάργ. κ.ά.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Αὐδήμ.) Κύπρ.
Μακεδ. (Δρυμ. Θεσσαλον. Νιγρίτ.) Προπ. ('Αρτάκ. Μαρμαρ.) κ.ά.
γιαγκίνι Κρήτ. (Πλάκ. Σφακ. κ.ά.) Λῆμν.

(Πλάκ. κ.ά.) Πελοπν. (Νεάπ.) γιαγι' Α. Ρουμελ. (Φι-
λιππούπ.) "Ηπ. ('Ιωάνν.) Θράκ. (Μάδυτ. Σκοπ.) Λῆμν.
(Πλάκ. κ.ά.) Πάρ. Σάμ. (Μαραθόκ.) Τῆν. γιαγκίνιν Κύπρ.
Λυκ. (Λιβύσσ.) γιαγίμι Σύμ. γιαγκίν' Μακεδ. (Κοζ.) για-
γλί' Τῆν. (Κώμ.) γιαγκούνιν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ.) για-
γκούν' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

'Εκ του Τουρκ. *y a n g i n* = πυρκαϊά.

1) Πυρκαϊά Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Βιθυν. (Κουβούκλ.)
"Ηπ. (Πάργ.) Θράκ. ('Αδριανούπ. Αὐδήμ. Μάδυτ. κ.ά.) 'Ιων.
(Πέργαμ.) Κάσ. Κρήτ. Κύπρ. Λῆμν. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ.
(Δρυμ. Θεσσαλον. Κοζ. Νιγρίτ.) Πάρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.
Χαλδ.) Προπ. ('Αρτάκ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) Σύμ. Τῆν. (Κώμ.
κ.ά.): Τὸ σβῆσαν τὸ γιαγκίν' 'Αρτάκ. Κουσιᾶτι, γιαγκίν'!
(κουσιᾶτι = τρέξατε) Δρυμ. 'Εγέν' τον 'γιαγκούν' καὶ ἐκάγανε
δέκα ὀσπίτ' Τραπ/Γ'λάει, γιαγκίνι 'ένεται, μωρέ, π'λαήτενα!
(τρέξε, γίνεται φωτιά, μωρέ, τρέξετε) Κουβούκλ. || "Ασμ.

Πῶς νά 'ταν, πῶς νά γένουνταν γιαγκίν' 'ς τὴν γειτονιά
σου,
ὅλοι νά τρέχουν 'ς τοὺ γιαγκίν' κ' ἰγὼ 'ς τὴν ἀγκαλιά
σου!

Νιγρίτ. 2) Μεταφ., ἡ ἐρωτικὴ φλόγα, ὁ σφοδρὸς ἔρωτας "Ηπ.
(Ζαγόρ. 'Ιωάνν. Πάργ. κ.ά.) Θράκ. (Σκοπ. κ.ά.) 'Ιων.
(Βουρλ. Κάτω Παναγ. Κρήν. Σμύρν.) Κρήτ. (Πλάκ. κ.ά.)
Κύπρ. Λῆμν. (Πλάκ. κ.ά.) Πελοπν. (Στεμν. κ.ά.) Προπ.
(Μαρμαρ.) Τῆν.—Κ. Παλαμ., Καημοὶ λιμνοθάλ., ἐνθ' ἄν.
Σ. Σκίπη εἰς Ν. 'Εστ. ἐνθ' ἄν.: Μ' ἀναψις γιαγι' μέσ' 'ς τ'
γαρδιά μ' Τῆν. || "Ασμ.

"Ελα νά σέ φιλήσω, μελαχρινούλα μου,
νά σβήσω τὸ γιαγίνι πῶχ' ἢ καρδούλα μου

Σκοπ.

Δέδρη, παραμερίσετε, φίλοι μου, τρανηχτήτε,
γιαγίνι ἔχω 'ς τὴ καρδιά, μὴ δύχῃ καὶ καῖτε

Κρήτ.

Τὰ μάθια σου 'ταν ἀφορμὴ κ' ἐβῆκα 'ς τὸ γιαγίνι
καὶ καίγομαι, ὡς καίγεται ἡ πέτρα 'ς τὸ καμίνι
αὐτόθ.

'Σ ἔνα γιαγίνι καίγομι, σὶ μιὰ φουτιὰ μεγάλη,
τρέξ'τι νά πάρ'τι τὴ φουτιὰ, νά μὴ γαροῦνι κι ἄλλοι

Λῆμν.

Γιαγκίνι ἔχω 'ς τὴν καρδιά, φουσᾶ ἀγέρας κι ἄφτει,
ἐγὼ σοῦ λέγω κάβομαι καὶ σὺ μοῦ λές δέ βλάφτει

Βουρλ.

Τὰ δεῖλη της ἐκάβουνταν 'πού τὸ πολὺν γιαγκίνιν,
γιατὶ μέσ' 'ς τὴν καρδούλ-λαν της ἀναφτεν σὰν καμίνιν

Κύπρ. || Ποίημ.

Μοῦ τρώει γιαγκίνι τὴν καρδιά καὶ τὸ κορμὶ μαράζι
Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

"Ιχ! πῶς τὸ ντέρτι του ξεσπάζει

καὶ τὸ γιαγκίνι του σκορπᾷ!

Γιὰ τὴ Σταμάτα ἔχει μαράζι

πού ἔναν ἱππέαν ἀγαπᾷ

Σ. Σκίπ., ἐνθ' ἄν. β) Στενοχώρια, καημὸς Εὐβ. (Κάρυστ.)
"Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Κρήτ. (Σφακ.): "Εχον μεγάλην γιαγκίν'
Ζαγόρ. Βάλε ὁδρὸς τσι προβατάρους καὶ τσι βορσταρόκρι-
γιους με τὰ κονδούνια, νά τσι καμαρώσω μιὰ 'ουλιά πού
τό 'χω γιαγίνι (μιὰ 'ουλιά = ὀλίγον) Σφακ. γ) Συμφορὰ
Πάρ. Τῆν. (Κώμ. κ.ά.): Γιαγίνι μ' ἀναψες! Πάρ. δ) 'Υψηλὸς
πυρετὸς Λυκ. (Λιβύσσ.) ε) 'Ο θυμωμένος ἄνθρωπος Πελοπν.
(Νεάπ.): Πείσμως κ' ἔγινε γιαγίνι! Συνών. φρ. "Εγίνε
Το ὕρ κ ο ς! στ) 'Ο μεθυσθεὶς Πελοπν. (Νεάπ.): "Ασμ.